

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

LA SENMANA

Hi ha que triar. O á n' en Maura l' han enganyat ó es en Maura qui 'ns ha enganyat á nosaltres.

Va dir el qefe del Govern que lo que s' intentava al Marroch no era ni podia ser una guerra; que tot se reduhria, en cumpliment del protocol d' Algeiras, á la ocupació al Riff d' una faixa de territori sense la qual el manteniment del ordre en aquella part del imperi havia de ser sumament difícil.

Y aixó no ha sigut veritat.

L' estat actual del Riff, disfressat de la manera que 's vulgui, es un estat de guerra. Cert que no 's donan grans batallas, pero se surt poch menos que á combat per día, y per més que 'l Govern fa tot lo que pot pera ensucrar la píldora y amagar nos els perills de la situació, se sab que las kábilas vehinas de Melilla son en sa majoria enemigas nostras; qu' en tot aquell territori s' hi ha proclamat la «guerra santa» y que lo que va comensar per una agressió aislada als treballadors de las minas, pot molt bé convertirse—si es que ja no s' hi ha convertit—en una qüestió gravíssima, quals termes y resultats no així com així poden pronosticarse.

Lo més curiós—per no dir lo més cruel—es que

quan els morts ascendeixen ja á algunas dotzenas y sense embuts se confessa que ab els reforços enviats al África no n' hi ha prou pera «mantenir l' ordre» y fer callar als riffenys, en Maura, impertorbable com de costum, declara que tot aixó ja estava previst y que res succeeix que pugui calificarse d' extraordinari.

De manera que tot alló que va dirse'n quan, l' endemá de tancar-se las Cortes, se sollicitá un crédito de tres millions y pico de pessetas ab destino á Guerra, tot alló va ser en realitat una broma de mal género. En Maura sabia perfectament lo que anava á succehir, y si contava al país qüentos pastorils y apacibles rondallas, era solzament pera distreure'l y

manejarlo y embarcarlo ab més comoditat.

Donchs bé. Si nosaltres sabem fins ahont arriba la seva desaprensió, també don Antón sab quin es el parer del poble espanyol sobre aquesta guerra.

Las escenas, violentísimas y emocionants, ocorregudas aquests días á Madrid, ahont la multitud ha oposat serias dificultats á la marxa dels trens que conduhian tropas cap al África, y las manifestacions de tot género que en diversas poblacions—Barcelona entre ellas—s' están contínuament registrant, confirman y ratifican lo que desde 'l principi s' havia declarat: el país no vol la guerra.

Y no es que no la vulgui, porque—com ha dit algú—no la entén.

CONTRAST

—Volía despedirme de...
—¡Atrás!

—Venía á repartir unas medalletas...
—¡Pase V., señora!

anuncian pera dirigir la paraula al públich, ¿may diriau com se deya?... Guerra.
 —Fuera Guerra! Fuera Guerra!—dítu que cridava un exaltat del públich.
 Y un del costat li va respondre:
 —Calleu, home!... No sigueu intransigent. Se dítu Guerra d' apellido, pero, de nom, potser se dítu Paul

En un día, han baixat els valors espanyols *nada menos* que dos enters.
 Aixó vol dir que la Borsa, com en altres temps de luctuosa memoria, comença a ser un excelent termómetro de la campanya al Riff.
 Dos enters de baixa, no son pas romansos.
 Ja resulta una pedregada pels atacats de la febre d' or.

Al enterarse del cop va exclamá un que no es bolsista:
 —Bé... las baixas d' aquí ray... ¡las d' allá, son las sensibles!

ACUDITS

Confidencias entre senyoras casadas:
 —¿Y com ho has pogut conseguir que 'n Rafel no surti de nits?
 —Molt senzill. Ell fuma cigarrillos, eh?... Donchs jo cada nit, a un recó del quarto hi posava una punta de cigarro puro.

Un santó riffeny

Inculcant la santetat per medi del sabatot.

AL CIM DEL GURUGÚ Mirant com desembarcan

—Vet'aquí que ara nosaltres podém dir que també tenim atracció de forasters.

Entre dugas amigas:
 —Sabs l' Amparo?... Festeja ab en Ramonet... Estiu passat se van prometre a la platja de Badalona.
 —A la platja?... Pobra xicota, ja la planyo!
 —Qué vols dir?
 —Qu' es un mal pensament aixó d' edificar la felicitat damunt de la sorra.

A la peixera del Círcul del Liceu:
 —Tu, marqueset; ¿es veritat que 't casaras?
 —Sí, noy... Ja estich tip de donas!

CORRESPONDENCIA

Caballers: José Martorell, Domingo Guanter (a) Barber Castellonench, Pol, Ramón Valls, Ramón Román, José Delmau de Arenys, Pere E. Cura, Concepció Masallera (a) filla del Furné de La Palmera, Sangre y Exterminio, y Joseph Barris y Juanola: En Layret té molta més sort que vostés.

Caballers: Pere Casablancas Sagrera, Lluís Quintana Llambí, Maco, Pere Cortacáns (Llegidor de LA CAMPANA), Paquito, Un Pelat, A. B. (a) Lo Rector de Vallfogons, Pep Serradell, y V. Borrás y Baiges: Si no tot, part.

Caballers: F. R. D., J. M. M., M. G. y C. y C. LL.: Endevinada!... Pero varen arribar una mica tart.—Pep Sistellé: La poesia té un grapat de defectes; la conversa no més ne té un, però es capital.—A. Ros (a) Mossen Callena: Vosté té pasta. Y aquesta pasta, ben treballada, li pot donar més lluhiment que la Pasta Amor. Avuy per avuy, no arriba a treure brilló.—J. S. Mas de las Valls: A la quinta, la picardía y la gracia deuen anar molt carats, porque escassejan molt.—Pau Xicoy (a) Carcanda: En primer lloch, aixó de que l' amor es estimació, resulta un pleonasme. Després, tingui present que 'ls cors bategan pero no suspiran... Y, finalment, convéncies de que ni lo d' avuy ni lo del altre día 'ns té cap utilitat.—Pepitu Utset y Turró: No 'ns tenim pas per infalibles. Potser es, senzillament, qüestió de gustos... ¿veu?... la d' avuy tampoch ens vá.—Ramón Dagá: Hala, bruti!...—R. Matas: Repassats els seus Singlots, van a la panera tots.—Jipi Restaurat: Ja sé que 'ls hi ha donat el títol. Ben fet home... El títol ray!... mentres no li demanin La Femella!...—A. D. P.: Una de las dos poesías es fácil que s' inserti. La carta no va, porque, en el fons, no 'ns sembla inspirada en un esperit prou just.—N. LL.: Cartas de

fóra firmadas ab inicials... com si 'm parlessin en gringo.—Un navarri: Y firmadas ab pseudónim... com 'm diguessin Llúcia.—Un de Sant Climent Sasebas: Lomateix li dich.—Tres solucionistas: Enterats.—Joseph Vallés: Las imatges y frases escampadas en la poesia no están del tot malament. Ara, la técnica versaire es lo que no acaba de fer el pés.—Un Lampista qu' está enamorat: Enamorat, ray, encare!... Lo pitjor es que vol ser poeta!...—Joan Carol: En els seus versos s' hi descobreix un sentiment poètic en agraz. Y aquest sentiment s' hi veu més en lo que amagan que en lo que diuen. Va formal; si d' una estrofa a l' altra faig una pausa tancant els ulls y concentrant l' esperit... m' adono de que hi ha en vosté condicions pera fer quèlcom de profit, ab temps y estudi.—P. Viader: ¿Qué 'm dítu, home?...

Les acacies bell color tenien,
 l' orquesta finia 'l ball;
 parelles amoroses sortien
 y anaven voltes avall.

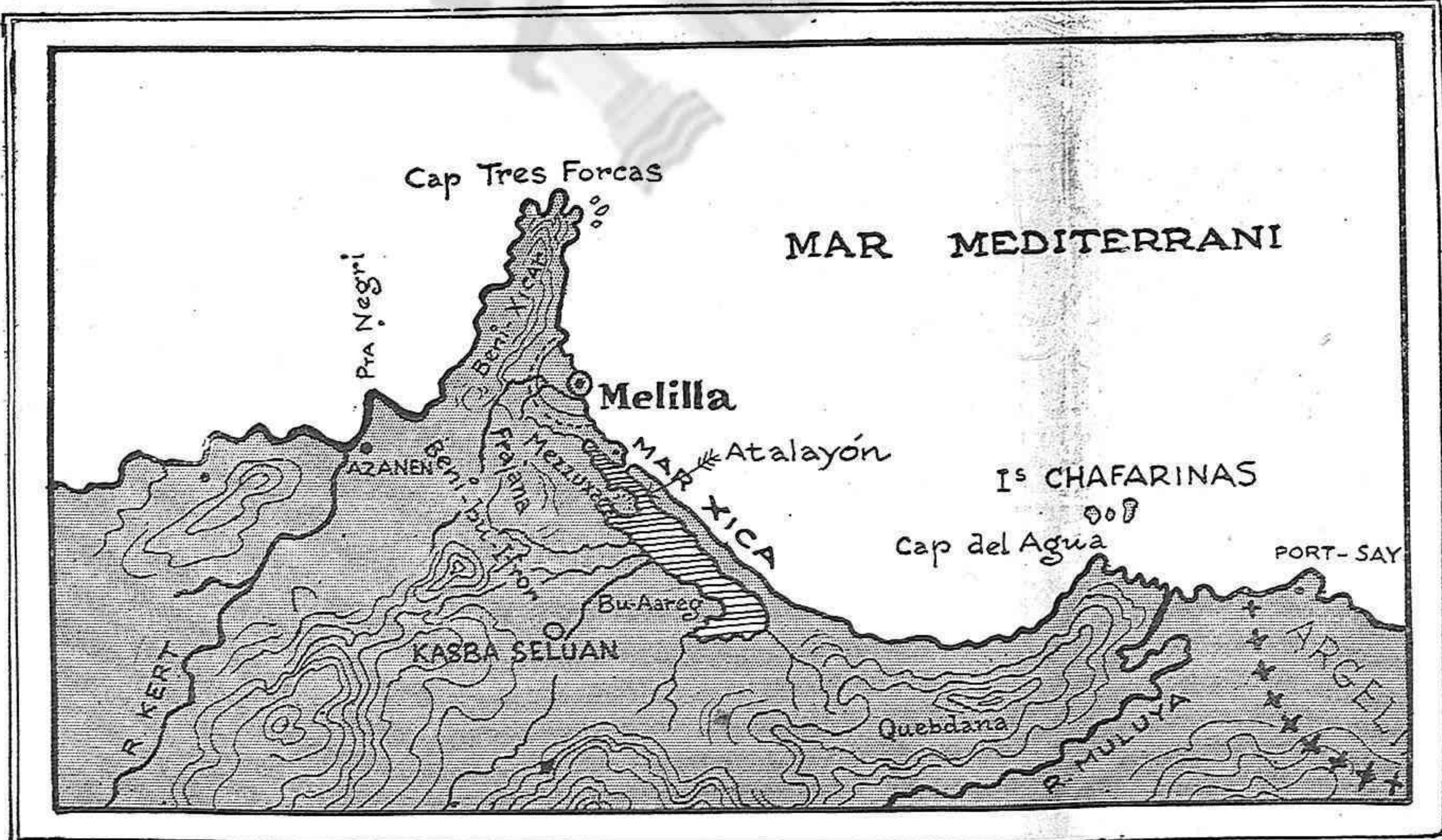
¿Ahont va succehir, aixó?... Aquestas cosas, además de firmarse, han de dur lloch y data, porque la posteritat se 'n pugui enterar.—Criollín: Li recomano més picardía y més originalitat.—Ramón Valls: He llegit las cantarelles que dedica al senyor Ambrosio, y cregui, val més que no las publicuém. Uy, no se 'n daría poch de pistol!... El coneixém massa!...—Virgini: Vagi a qualsevol llibrería y demani El Llibre dels Petóns. Y no s' hi adormi, que s' acaban per moments.—Andreu Grau: La composició qu' envia té vuyt versos ¿no es aixó? Donchs n' hi han ben bé la meytat de sevillanos... y si no, fixis:

Son bonicas, flairosas. . . . curt
 pro tenen totas lo cor fret . . . llarch
 y si sols una excepció. . . . agut
 's troba ab un amor encés . . . llarch.

Y donchs, ¿que 's creuen que aixó de fer versos es bufar y fer ampollas, ó declarar la guerra al moro?...—Un Concursant: Agrahim l' observació qu' está molt bé y 's tindrà present... Es alló... ¡de tot se n' ha de passar l' aprenentatge!—Rafel Font: Si tenim humor y temps de ferhi algun retoch, s' aprofitará.—Jobico: Tal com está, resulta una mica perillosa, en el sentit jurisdiccionalista... y fins en el literari. Permetim que la fassi passar al laboratori. Ab una fumigació y un reactiu potser arribi a fer servey.—Un poeta noucentista: He llegit la seva Ombrivola, y ¡ay, que la trobo infantívola!... y cursil!...—C. Vallés: Son llibertats sense trascendencia que s' han pres sempre 'ls conuehadores d' aquest género de literatura. Además que... ara ja está fet, y ja ho diu el ditxo: *Deu nos en guard d' un...* etc.—Varis socis, N. P. F., y P. M.: No 'ns es possible, per varias rahóns.—C. V. T.: Ja té rahó, ja... Després de 'n Romanones, la culpa de tot, la té 'l clero.—L' Apotecari del Pou: Ay, ay, ay... vosté deu patir molt d' insolació, que té tantas ganas de anar a l' ombra... Y miri, que ara 'm sembla que tardarém a tornar a tenir amnistía.—Bratau y Armón: Al llegir els seus detestables versos se m' acut parodiarme uns altres de célebres. Allá va!

Dicen que en Atalayón
 hay un fuego que horripila...
 Yo he leído a Vd., Armón...
 ¡Jesús que vida tranquila
 tendrán en Atalayón!

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8
 Tinta Ch. Lorilleux y C.^a

MAPA DEL RIFF
 Regió ocupada actualment per las tropas espanyolas.